

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, re-
:—: klamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej” w Wejherowie.

Nr. 37

Puck, sobota, dnia 3 października 1925 r.

Rok 39

Treść:

- 232. Ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.
- 233. Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego w sprawie przeglądu ogierów.
- 234. Obwieszczenie w sprawie licencji ogierów.
- 235. Obwieszczenie w sprawie obowiązku niesienia pomocy przy pożarach.

Ogłoszenia.

232.

Ustawa z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

I. Postanowienia ogólne.

Art. 1. Zakwaterowanie wojska obejmuje dostarczenie pomieszczeń, potrzebnych do rozmieszczenia i wyszkolenia sił zbrojnych Państwa.

Art. 2. Zakwaterowanie jest:

- a) stałe — w siedzibie stałej garnizonu na podstawie stałej dyslokacji pokojowej;
- b) przejściowe — podczas zmian stałej dyslokacji, tworzenia nowych formacji, koncentracji ćwiczeń, odkomenderowań, detaszowań, podróży i podobnych wypadków o charakterze służbowym, które, nie mając cech stałego zakwaterowania, odbywają się podług uprzednio opracowanego planu;
- c) nagłe — w wypadkach mobilizacji, powołania rezerwistów pod broń w myśl art. 73 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61 poz. 609), wezwaniu wojska dla asystencji władzom cywilnym i przy przemarszach wojska.

Art. 3. Początek, czas trwania i koniec uprawnień do otrzymania kwatery stałej, przejściowej lub nagłej oraz szczegółowe postanowienia, dotyczące warunków powyższych uprawnień, określi rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu i Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Postanowienia niniejszej ustawy, dotyczące oficerów i szeregowych, mają zastosowanie do wszystkich innych osób, pracujących w wojsku na stanowisku etatowym.

Kwatery dla innych osób, aniżeli dla oficerów i szeregowych, mają odpowiadać temu stopniowi oficera lub szeregowego, do którego te osoby zostały przyrównane.

II. Postanowienia, dotyczące kwarter stałych.

Art. 5. Stałe zakwaterowanie wojska winno odbywać się w koszarach.

Art. 6. Kwater stałych dostarcza Państwo w nieruchomościach własnych, względnie na ten cel przez siebie wynajętych.

Art. 7. Oddziały kwateruje się przez dostarczenie tymże pomieszczenia dla ludzi, zwierząt, taborów, kancelaryj, izb chorych, ubikacyj szkolnych, wartowniczych, inspekcyjnych, aresztów, składów, warsztatów, kuchni i innych koniecznych ubikacyj oraz przez zaopatrzenie ich w niezbędne urządzenia.

Art. 8. Pomieszczenie dla władz i dowództw wojskowych oraz składów wojskowych winny znajdować się w zabudowaniach, odpowiadających ich przeznaczeniu.

Art. 9. Nieruchomości, lub ich części, wzniesione lub przerobione na potrzeby kwater wojskowych, niezależnie od tego, czy stanowią własność Państwa, czy też związków samorządowych, a są użytkowane niezgodnie z ich przeznaczeniem, winny być na żądanie Ministra Spraw Wojskowych zwolnione w ciągu 12 miesięcy i przekazane na zakwaterowanie wojska.

Art. 10. Oficerowie i żonaci podoficerowie zawodowi winni zasadniczo otrzymywać kwatery w budynkach, wymienionych w art. 5 i 6, w rozmiarze, który określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Za te kwatery ściągają Skarb Państwa z ich poborów służbowych opłatę, której wysokość oznaczy rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 11. Oficerowie i żonaci podoficerowie zawodowi, którzy nieotrzymują kwatery w sposób przewidziany w art. 5, 6 lub 10, mogą sami prywatnie wynająć dla siebie mieszkania.

Art. 12. Jeśli osoby, wymienione w art. 11, w sposób przewidziany w art. 5, 6, 10 i 11, kwatery otrzymać nie mogą, zobowiązane są zarządy gminne do dostarczenia im pomieszczeń w nieruchomościach własnych, lub na ten cel przez siebie wynajętych. Do umów najmu, zawieranych przez zarządy gmin w powyższym celu, nie mają zastosowania przepisy ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 406) w przedmiocie ograniczeń co do wysokości komornego oraz w przedmiocie ograniczeń prawa wypowiedzania i rozwiązywania umów najmu.

Jeżeli zarząd gminy obowiązkowi powyższemu zadość nie czyni, przeprowadzi władza administracyjna I instancji na wniosek władzy wojskowej w zastępstwie zarządu gminy i na rachunek gminy odnośnej czynności.

Art. 13. Wynagrodzenie za kwatery, dostarczone w nieruchomościach gminnych, lub przez gminy wynajętych, wypłaca w terminach miesięcznych zdołu gminom Skarb Państwa, dokonywając wzajemian potrąceń z poborów służbowych zakwaterowanych.

Wysokość wynagrodzenia określi rozporządzenie Rady Ministrów na podstawie przeciętnego komornego, płaconego za pomieszczenia tego rodzaju w danej miejscowości.

Różnice pomiędzy wynagrodzeniem, opłaconym gminie przez Skarb Państwa, a płaconym przez gminy za wynajmowane przez nie pomieszczenia ponosi w $\frac{1}{3}$ gmina, w $\frac{1}{3}$ fundusz kwaterekowy (art. 16), zaś w $\frac{1}{3}$ Skarb Państwa.

Art. 14. Jeżeli dla stałej dyslokacji pokojowej w danej miejscowości niema dostatecznych pomieszczeń na kwatery stałe dla oficerów i żonaty podoficerów i zawodowych, zarządzi Minister spraw wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu budowę potrzebnych pomieszczeń w danej miejscowości.

Art. 15. Nowowznoszone budowle na kwatery stałe dla oficerów i żonaty podoficerów zawodowych winny być zasadniczo budowane na gruntach państwowych. Jeżeli w danej miejscowości niema gruntów państwowych, nadających się pod budowę domów na kwatery stałe, a nabycie ich, czy to od związków samorządowych, czy też od osób prywatnych, nie może nastąpić, potrzebne grunty mogą być nabyte w trybie, przewidzianym w obowiązujących przepisach o wyłączeniu nieruchomości na potrzeby urzędów użyteczności publicznej, a w b. dzielnicy austriackiej — z zastosowaniem ustawy z dn. 18 lutego 1878 r. (austr. Dz. Pr. P. Nr. 30).

Art. 16. Celem pokrycia wydatków, związanych z wznoszeniem, utrzymaniem i konserwacją budowli, w art. 14 wymienionych, oraz z dopłatami na rzecz gmin, przewidzianymi w art. 13, tworzy się przy Ministerstwie Spraw Wojskowych fundusz kwaterekowy wojskowego.

Fundusz ten jest osobą prawną, a dochody swoje czerpie:

- 1) z podatku kwaterekowego;
- 2) z opłat, ściąganych od wojskowych za kwatery w budynkach, wzniesionych z tego funduszu;
- 3) z dochodów nadzwyczajnych, płynących z darów, zapisów, dotacji itd.;
- 4) z kar pieniężnych za przekroczenia przepisów niniejszej ustawy;
- 5) z wynagrodzeń ubezpieczeniowych.

Art. 17. Od dnia 1 stycznia 1925 r. począwszy, przez 7 lat, t. j. do dnia 31 grudnia 1931 r., pobierany będzie podatek kwaterekowy wyłącznie na cele, wskazane w art. 16.

Podatkowi temu podlegają na obszarze gmin miejskich wszelkiego rodzaju lokale, jako to: mieszkania, zakłady przemysłowe i handlowe, lub inne pomieszczenia, bez względu na to, czy są

wynajęte płatnie, czy oddane osobom trzecim do bezpłatnego użytku, czy też są zajęte przez właściciela budynku.

Od podatku kwaterekowego wolne są: lokale w budynkach, stanowiących własność Państwa i związków samorządowych, zajęte przez urzędy lub instytucje państwowe i samorządowe, oraz lokale, wymienione w ustępach a) b) i d) art. 23 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 2 poz. 6) i w ustępie 3 art. 7 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747), tudzież wszystkie nowowzniesione budowle przez lat 10, licząc od dnia ukończenia budowy.

Art. 18. Podstawę wymiaru podatku stanowi w każdym roku:

- a) dla lokali w nieruchomościach, względnie w ich częściach podlegających ustawie o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 406), ogólna kwota komornego ustalona w myśl art. 3, względnie art. 5 i 6 powołanej ustawy, z wyłączeniem opłat dodatkowych (art. 7 i 8 ustawy o ochronie lokatorów) względnie ustalona w taki sam sposób wartość czynszowa lokali, nie oddanych w najem lub odstąpionych do bezpłatnego użytku;
- b) dla lokali w nieruchomościach, względnie w ich częściach, nie podlegających przepisom ustawy o ochronie lokatorów, pełne umowne komorne (czynsz), lub wartość czynszowa, o ile lokal nie jest oddany w najem lub odstąpiony do bezpłatnego użytku.

Stopa podatku wynosi 4⁰/₀ podstawy wymiaru.

Podatek kwaterekowy — płatny jest w ciągu miesięcy: stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku w ratach kwartalnych zdołu.

Do zapłaty tego podatku obowiązane są osoby fizyczne i osoby prawne, zajmujące lokal, podlegający opodatkowaniu.

Art. 19. Podatek kwaterekowy wymierzają i ściągają organa związków samorządowych.

Związki samorządowe obowiązane są w terminie najpóźniej do sześciu tygodni, po upływie każdego kwartału kalendarzowego, przekazać funduszowi kwaterekowy wojskowego uzyskane z tego podatku kwoty.

W razie niedopełnienia przez związki samorządowe obowiązków, wynikających z ustawy niniejszej, a w szczególności niedotrzymania terminu sześciotygodniowego, przysługuje Ministrowi Skarbu prawo, na wniosek zarządu funduszu kwaterekowy wojskowego, wstrzymania wypłaty związkom samorządowym ich udziału w podatkach państwowych, oraz z wypłaty pobranych przez kasy skarbowe podatków samorządowych do wysokości kwot należnych.

Art. 20. Administracja funduszu kwaterekowy wojskowego należy do zarządu tego funduszu.

W skład zarządu wchodzi:

- 1) Minister Spraw Wojskowych, względnie jego zastępca, jako przewodniczący;
- 2) 2 delegatów Ministerstwa Spraw Wojskowych, wyznaczonych przez Ministra Spraw Wojskowych.
- 3) 1 delegat Ministerstwa Skarbu, wyznaczony przez Ministra Skarbu;

4) 1 delegat Ministerstwa Robót Publicznych, wyznaczony przez Ministra Robót Publicznych;

5) 1 delegat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, wyznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych;

6) 1 członek, wybrany przez Sejm z poza składu Sejmu;

7) 1 członek, wybrany przez Senat z poza składu Senatu;

8) 1 delegat samorządu, wybrany przez radę miasta, które jest siedzibą zarządu funduszu.

Art. 21. Do zakresu działania zarządu należy:

1) reprezentowanie funduszu kwaterunku wojskowego;

2) administrowanie wszelkimi funduszami przeznaczonemi na budowę domów;

3) opinjowanie wniosków co do konieczności wzniesienia budowli, ich rozmiaru i sposobu wykonania;

4) przyjmowanie planów i zatwierdzanie kosztorysów budowy i przebudowy;

5) wykonanie nadzoru i kontroli wprost lub przez upoważnionych zastępców nad przedsiębiorstwami, którym powierzono budowę;

6) wykonanie tych czynności, które zarządowi zleci Minister Spraw Wojskowych w zakresie niniejszej ustawy.

Akta, umowy, pełnomocnictwa i zobowiązania, wystawione w imieniu funduszu kwaterunku wojskowego, podpisują przewodniczący lub jego zastępca, oraz delegat Ministerstwa Skarbu.

Działalność zarządu podlega, niezależnie od kontroli Najwyższej Izby Kontroli, również i kontroli korpusu kontrolerów.

Art. 22. Upoważnia się fundusz kwaterunku wojskowego do zaciągnięcia zewnętrznej lub wewnętrznej pożyczki do wysokości 140 milionów zł na cele, związane z wzniesieniem nowych budowli. Dla tej pożyczki wolno będzie udzielić zabezpieczenia hipotecznego na wszystkich nieruchomościach, wzniesionych z tego funduszu. Spłata pożyczki nastąpi ze źródeł, określonych w art. 16 niniejszej ustawy, na warunkach, które ustali Minister Skarbu.

Upoważnia się Rząd do udzielenia poręki (gwarancji) państwowej do sumy 140 milionów zł za zobowiązania funduszu kwaterunku wojskowego z tytułu zaciągniętej pożyczki.

Art. 23. Budowle, wznoszone z funduszu kwaterunku wojskowego, stanowią własność tego funduszu, a w razie rozwiązania go przechodzą na własność Państwa.

Przydział kwater w tych budowlach należy do Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 24. Bliższe postanowienia co do wymiaru, poboru i ściągania podatku na rzecz funduszu kwaterunku wojskowego (art. 17) wyda w drodze rozporządzenia Minister Skarbu.

Sposób urzędowania oraz bliższe określenie zadań i obowiązków zarządu funduszu kwaterunku wojskowego (art. 20), tudzież na jakich zasadach i w jakim rozmiarze następować będzie przydział kwater w nowowznoszonych budynkach, oraz sposób administrowania i konserwacji tych budowli, określi rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 25. Postanowienia, dotyczące rozmiaru kwater stałych, ich urządzenia, opalania, oświetlenia oraz sposobu zakwaterowania oddziałów, zakładów wojskowych i szeregowych, mieszczą się w załączniku 1.

III. Postanowienia, dotyczące kwater przejściowych.

Art. 26. Przejściowe zakwaterowanie wojska odbywa się przedewszystkiem w budynkach, oznaczonych w art. 5, 6, 9, i 14 niniejszej ustawy.

Jeżeli budynki te nie zaspakajają potrzeb wojska, stosowane będą przepisy art. 12.

Jeżeli i w tej drodze kwater przejściowych uzyskać nie można, mają zarządy gminne prawo i obowiązek do zajęcia za wynagrodzeniem pomieszczeń prywatnych, niezbędnych na potrzeby wojska, a przedewszystkiem pomieszczeń nie zamieszkałych, zajętych przez przedsiębiorstwa, przeznaczone do zabawy lub gry oraz opróżnionych przez osoby, wydalone z gminy rozporządzeniem władz rządowych.

Jeżeli zarząd gminy obowiązkowi powyższemu zadość nie czyni, przeprowadzi władza administracyjna I instancji w zastępstwie zarządu gminnego i na koszt gminy odnośne czynności.

Zajmowanie pomieszczeń na kwatery przejściowe dokonywane będzie w trybie, określonym w art. 27 do 35.

Art. 27. Następujące budowle, względnie części budowli, są wolne od zajęcia:

- a) przeznaczone dla Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- b) zajmowane przez osoby i instytucje, mające prawo eksterytorjalności;
- c) zajmowane przez władze, urzędy państwowe, oraz samorządowe;
- d) pomieszczenia urzędowe, kolei, poczt, telegrafów, telefonów oraz żeglugi wodnej i napowietrznej;
- e) kościoły, świątynie i lokale, przeznaczone wyłącznie na stałe domy modlitwy, należące do uznanych w Państwie wyznań religijnych;
- f) szpitale i inne zakłady lecznicze i pielęgnowania chorych oraz zakłady dobroczynności publicznej.
- g) publiczne oraz prywatne koncesjonowane lub przez instytucje społeczno oświatowe utrzymywane zakłady szkolne, naukowe i wychowawcze;
- h) muzea, przybytki sztuki i nauki o charakterze publicznym oraz budynki lub ich części, zawierające zbiory o rzeczywistej wartości naukowej, artystycznej lub zabytkowej, stwierdzonej przez właściwe organa;
- i) pomieszczenia, zajęte przez zrzeszenia i stowarzyszenia zawodowe, spółdzielcze i kulturalno-oświatowe;
- j) zakłady więzienne, domy karne i poprawy oraz pracy przymusowej;
- k) klasztory żeńskie oraz pomieszczenia, zajęte przez żeńskie zgromadzenia religijne w całości, zaś klasztory męskie w częściach, objętych klauzurą;

(Dokończenie nastąpi).

233.

Rozporządzenie policyjne Wojewody Pomorskiego w sprawie przeglądu ogierów.

Na podstawie §§ 137, 139, 140 i 141 Ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. pr. pr. str. 195), § 12 Ustawy pruskiej o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. pr. pr. str. 265, oraz Ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów i rozporządzeń na obszarze b. dz. pr. (Dz. Ust. R. P. Nr. 75 poz. 511), Ustawy z 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami (Dz. Ust. R. P. Nr. 17 poz. 113) wraz z rozporządzeniem wykonawczym Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 lipca 1925 r. o wykonaniu nadzoru nad ogierami (Dz. Ust. R. P. Nr. 75 poz. 511) zarządzam na obszar Województwa Pomorskiego za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, co następuje:

§ 1

Do przeglądu ogierów i uznania ich za zdolne do pokrywania klaczy ustanawiam na obszar Województwa Pomorskiego Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną, składającą się z przewodniczącego i 3 członków, w tem jednego lekarza weterynaryjnego.

§ 2

Wszystkie ogiery urodzone w roku 1923 i starsze, za wyjątkiem ogierów stanowiących własność państwowych zakładów chowu koni, podlegają przeglądowi przez Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną.

§ 3

Wszyscy właściciele ogierów podanych w § 2 niniejszego rozporządzenia obowiązani są:

- a) podać swe ogiery przełożonym gmin wzgl. obszarów dworskich do zarejestrowania i
- b) ogiery zarejestrowane przedstawić do przeglądu Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej w miejscach i terminach ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i w Orędownikach Powiatowych.

§ 4

Ogiery nieprzedstawione w jednym roku Komisji Kwalifikacyjnej do przeglądu podlegają przeglądowi w roku następnym.

§ 5

Winni przekroczenia § 3 niniejszego rozporządzenia ulegają karze grzywny do 60 zł w razie niemożności uiszczenia grzywny — odpowiedniemu aresztowi.

§ 6

Niniejsze rozporządzenie nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Toruń, dnia 22 września 1925 r.

Wojewoda:

L. dz. II - g - 2059/25. (≡) Dr. Wachowiak.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 24 września 1925 r.

Starosta:

w z. ks. Witkowski.

234.

Obwieszczenie w sprawie licencji ogierów.

We wtorek dnia 20. października r. b. o godz. 10 przedpołudniem odbędzie się w Pucku przy

domu Rolniczo-Handlowym licencja ogierów prywatnych, znajdujących się w powiecie. Komisji licencyjnej muszą być przedstawione zgodnie z § 2 rozporządzenia policyjnego Wojewody Pomorskiego z dnia 22. września 1924 wszystkie ogiery urodzone w roku 1923 i starsze z wyjątkiem ogierów, stanowiących własność państwowych zakładów chowu koni. Na podstawie § 5 rozporządzenia powyższego podlegają właściciele ogierów, którzy wykroczyli przeciwko § 3 tegoż rozporządzenia, karze grzywny do 60 złotych, zaś w razie niemożności uiszczenia grzywny — odpowiedniemu aresztowi.

Pp. sołtysi i przeł. obszarów dworskich zechcą podać powyższe w sposób przyjęty do publicznej wiadomości.

Puck, dnia 24. 9. 1925 r.

Starosta: w z. ks. Witkowski,

L. dz. 4889/25 St.

235.

Obwieszczenie w sprawie obowiązku niesienia pomocy przy pożarach.

Przypominam niniejszem obwieszczenie moje z dnia 8. VIII. 1922, dot. obowiązku niesienia pomocy przy pożarach (ogłoszone w Orędown. Pow. Nr. 62 poz. 467. rok 1922) i wzywam podległe mi władze, aby czuwały nad przestrzeganiem tych przepisów, a wykraczających podawały do ukarania. Pp. sołtysi i przeł. obszarów dworskich zechcą przypominać co kwartał w sposób przyjęty mieszkańcom gminy wzgl. obszaru dworskiego przepisy prawne, które ogłosiłem w powyżej cytowanym Orędowniku. Równocześnie należy wezwać właścicieli nieruchomości, by przed stratami, mogącymi powstać wskutek pożarów, ubezpieczali się w towarzystwach ubezpieczeniowych.

Puck, dnia 26. września 1925 r.

L. dz. 3972/25 St.

Starosta: Lipski.

OGŁOSZENIA.

Państw. Nadleśnictwo Darzłubie

Licytacja.

reszty drewna opałowego i wałków dębowych użytkowych

z roku gospodarczego 1925 na zaspokojenie potrzeb ludności powiatu puckiego odbędzie się

19 października r. b. o godz. 10 z rana na sali p. Vossa w Pucku.

Do sprzedaży wałków dębowych użytkowych dopuszcza się handlarzy.